11 Μαΐου 2021

ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

/ Μήνυμα ημέρας

Δύο ἀγαπημένοι μαθητές ζήτησαν ἀπό τόν Κύριο θρόνους δόξης– Αὐτός τούς ἔδωσε τό Ποτήριό Του (Μτ. κ΄, 23).

Τό Ποτήριο τοῦ Χριστοῦ εἶναι οἱ ὀδύνες.

Σέ ὅσους τό πίνουν ἐδῶ στή γῆ, τό Ποτήριο τοῦ Χριστοῦ ὑπόσχεται μετοχή στή Βασιλεία τῆς χάρης τοῦ Χριστοῦ· προετοιμάζει γι’ αὐτούς τίς καθέδρες τῆς ἐπουράνιας αἰώνιας δόξης.

Στεκόμαστε σιωπηλοί μπροστά στό Ποτήριο τοῦ Χριστοῦ , δέν μπορεῖ κανείς οὔτε νά παραπονεθεῖ γι’ αὐτό, οὔτε νά τό ἀπορρίψει· γιατί Αὐτός πού μᾶς ἔδωσε ἐντολή νά τό γευτοῦμε, πρῶτος ὁ Ἴδιος τό ἤπιε.

Ὦ, δέντρο τῆς γνώσης τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ ! Σκότωσες τούς προγόνους μας στόν Παράδεισο, τούς ἐξαπάτησες μέ τήν πλάνη τῆς σαρκικῆς ἀπόλαυσης καί τήν πλάνη τῆς λογικῆς.

Ὁ Χριστός, ὁ Λυτρωτής τῶν πεπτωκότων, ἔφερε τό Ποτήριο τῆς σωτηρίας σ’ αὐτόν τόν κόσμο, στούς πεπτωκότες καί ἐξόριστους ἀπό τόν Παράδεισο. Ἡ πίκρα

αὐτοῦ τοῦ Ποτηρίου καθαρίζει τήν καρδιά ἀπό τήν ἀπαγορευμένη, καταστροφική καί ἁμαρτωλή ἀπόλαυση · μέσω τῆς ταπείνωσης πού ρέει ἀπ' αὐτό μέ ἀφθονία, νεκρώνεται ἡ ἔπαρση ἀπό τή γνώση σέ σαρκικό ἐπίπεδο. Γι' αὐτόν πού πίνει ἀπό τό Ποτήριο μέ πίστη καί ὑπομονή, ἡ αἰώνιος ζωή, πού ἔχασε δοκιμάζοντας τόν ἀπαγορευμένο καρπό, ἐπανακτᾶται.

«Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι»(Ψαλμ. 115, 4)

Ὁ χριστιανός ἀποδέχεται τό Ποτήριο ὅταν ὑπομένει τίς ἐπίγειες δοκιμασίες μέ πνεῦμα ταπείνωσης, ὅπως διδάσκεται ἀπό τό Εὐαγγέλιο.

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἔβγαλε τό μαχαίρι του γιά νά ὑπερασπιστεῖ τόν Θεάνθρωπο, πού ἦταν περικυκλωμένος ἀπό τόν ὄχλο· ἀλλά ὁ πρᾶος Ἰησοῦς εἶπε στόν Πέτρο: «βάλε τήν μάχαιραν εἰς τήν θήκην· τό Ποτήριον ὅ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μή πίω αὐτό;» (Ἰω. ιη΄ 11)

Ἔτσι κι ἐσύ, ὅταν σέ περικυκλώνουν συμφορές, θά πρέπει ξνά παρακαλεῖς καί νά ἐνισχύεις τήν ψυχή σου λέγοντας : «Τό Ποτήριον ὅ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μή πίω αὐτό ; »

Οἱ Φαρισαῖοι σκέπτονται μοχθηρά, ὁ 'Ιούδας προδίδει, ὁ Πιλᾶτος διατάσσει τήν παράνομη θανάτωση, οἱ στρατιῶτες τῆς ἐξουσίας ἐκτελοῦν τήν ἐντολή του. Μέσω τῶν ἄνομων πράξεών τους ὅλοι αὐτοί ἑτοίμασαν τή δική τους ἀληθινή καταδίκη. Μήν ἑτοιμάζεις γιά τον ἑαυτό σου τήν ἴδια καταδίκη, ὄντας μνησίκακος, ζητώντας καί σχεδιάζοντας ἐκδίκηση, ἀγανακτώντας μέ τούς ἐχθρούς του.

Ὁ ἐπουράνιος Πατήρ εἶναι παντοδύναμος καί παντογνώστης: βλέπει τήν ὀδύνη σου καί ἄν τό ἔβρισκε ἀπαραίτητο καί συμφέρον νά ἀποσύρει τό Ποτήριο ἀπό σένα, σίγουρα θά τό ἔκανε.

Ὁ Κύριος – ὅπως οἱ Γραφές καί ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μαρτυροῦν –συχνά ἐπέτρεψε θλίψεις στούς ἀγαπημένους Του καί συχνά ἀπέτρεψε θλίψεις ἀπό αὐτούς, σύμφωνα μέ τούς ἀκατάληπτους δρόμους τῆς Θείας Προνοίας.

Ὅταν ἔρχεσαι ἀντιμέτωπος μέ τό Ποτήριο, ἀπόστρεψε τό βλέμμα σου ἀπό τούς ἀνθρώπους πού σοῦ τό δίνουν·σήκωσε τά ματια σου στόν Οὐρανό καί πές : «Τό Ποτήριον ὅ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μη πίω αὐτό;»

«Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι». Δέν μπορῶ νά ἀρνηθῶ τό Ποτήριο, τήν ὑπόσχεση τοῦ ἐπουρανίου καί αἰωνίου ἀγαθοῦ. Ὁ ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ μοῦ διδάσκει τήν ὑπομονή ὅταν λέει : «... διά πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Πρ. ιδ΄ 22). Πῶς μπορεῖ κανείς νά ἀρνηθεῖ τό Ποτήριο πού εἶναι ὁ

τρόπος νά κερδίσεις τήν Βασιλεία καί νά αὐξηθεῖς μέσα σ’ αὐτήν; Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι – τή δωρεά τοῦ Θεοῦ.

Τό Ποτήριο τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό δῶρο τοῦ Θεοῦ. Ὁ μέγας Παῦλος γράφει πρός τούς Φιλιππησίους, «ὅτι ἡμῖν ἐχαρίσθη τό ὑπέρ Χριστοῦ, οὐ μόνο τό εἰς αὐτόν πιστεύειν, ἀλλά καί τό ὑπέρ αὐτοῦ πάσχειν» (Φιλ. α’, 29).

Λαμβάνεις τό Ποτήριο τό ὁποῖο φαινομενικά προέρχεται ἀπό ἀνθρώπινα χέρια. Τί σέ νοιάζει ἐσένα ἄν αὐτός πού σοῦ τό δίνει ἐνεργεῖ δίκαι ἤ ἄδικα ; Ὡς ἀκόλουθος τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ἔγνοια σου εἶναι νά φέρεσαι ἐνάρετα· νά λάβεις τό Ποτήριο μέ εὐγνωμοσύν πρός τό Θεό καί μέ ζωντανή πίστη καί γενναῖα νά τό πιεῖς ὡς τόν πάτο.

Λαμβάνοντας τό Ποτήριο ἀπό ἀνθρώπινα χέρια, θυμήσου ὅτι εἶναι Ποτήριο ἀπό Αὐτόν, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι μόνο ἀθῶος ἀλλά καί πανάγιος. Σκεπτόμενος αὐτό, θυμήσου καί ἐσύ καί οἱ ἄλλοι πάσχοντες ἁμαρτωλοί, τά λόγια πού ὁ μακάριος καί φωτισμένος ληστής στά δεξιά τοῦ ἐσταυρωμένου Θεανθρώπου εἶπε «ἄξια ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν … μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιελεία σου» (Λκ. κγ΄, 41 – 42)

Καί τότε στρεφόμενος πρός τούς ἀνθρώπους θά τούς πεῖς : Μακάρι ἐσεῖς πού εἶστε τά μέσα τῆς δικαιοσύνης καί τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι ἐσεῖς ἀπό τοῦ νῦν καί ἕως τοῦ αἰῶνος! (Ἄν δέν εἶναι σέ θέση νά κατανοήσουν καί νά δεχθοῦν τούς λόγους σας, μή ρίχνετε τούς πολύτιμους μαργαρίτες σας τῆς ταπείνωσης κάτω ἀπό τά πόδια ἐκείνων πού δέν μποροῦν νά τούς ἐκτιμήσουν, ἀλλά πεῖτε αὐτούς τούς λόγους νοερά, στήν καρδιά σας).

Μ’ αὐτό καί μόνο θά ἐκπληρώσεις τήν ἐντολή τοῦ Εὐαγγελίου πού λέει : «ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τούς καταρωμένους ὑμᾶς» (Ματθ. ε΄, 44).

Γιά ἐκεῖνους πού σ’ ἔχουν προσβάλει καί σ’ ἔχουν ἐξοργίσει, προσευχήσου στόν Κύριο ὅ,τι ἔχουν κάνει γιά σένα νά ἀνταμοιφθεῖ μέ μιά προσωρινή εὐλογία καί μέ αἰώνια ἀνταμοιβή σωτηρίας, καί ὅταν αὐτοί θά στέκονται ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ γιά νά κριθοῦν, νά μετρηθεῖ γι’ αὐτούς ὡς πράξη ἀρετῆς. Παρόλο πού ἡ καρδιά σου δέν θέλει νά ἐνεργεῖ ἔτσι, βίασέ την. Γιατί μόνο ὅσοι ἀσκοῦν βία στήν ἴδια τους τήν καρδιά, γιά νά ἐκπληρώνουν τίς ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου, μποροῦν νά κληρονομήσουν τόν Οὐρανό.

Ἁγίου Ἰγνατίου Brianchaninov